

ΠΑΡΑΚΛΗΤΙΚΟΣ ΚΑΝΩΝ

Εἰς τὸν ὅσιον καὶ θεοφόρον πατέρα ἡμῶν
ἈΡΣΕΝΙΟΝ
Τοῦ ἐκ Φαράων ἢς Καππαδοκίας

Εὐλογήσαντος τοῦ Ἱερέως, τὸ Κύριε εἰσάκουσον,
μεθ' ὃ τὸ Θεὸς Κύριος ὡς συνήθως καὶ τὸ ἐξῆς:
Ἦχος δ'. Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Ασκητικῶς εὐαρεστήσας Κυρίῳ, χάριν
πλουσίαν παρ' αὐτοῦ ἐκομίσω, τῶν
Ἀσωμάτων σύσκηνε Ἀρσένιε· ὄθεν σου
δεόμεθα, μὴ ἐλλίπης πρεσβέων, πάσης ἡ-
μᾶς ρύεσθαι, ἐπηρείας καὶ βλάβης, τοὺς τῆ
σῆ σκέπη σπεύδοντας σοφέ, καὶ τὴν θερμὴν
σου, αἰτοῦντας ἀντίληψιν.

1

Δόξα. Τὸ αὐτό. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Οὐ σιωπήσωμέν ποτε Θεοτόκε, τὰς δυ-
ναστείας σου λαλεῖν οἱ ἀνάξιοι· εἰ
μὴ γὰρ σὺ προίστασο πρεσβεύουσα, τίς ἡμᾶς
ἔρρυσάτο ἐκ τοσούτων κινδύνων; τίς δὲ διε-
φύλαξεν, ἕως νῦν ἐλευθέρους; Οὐκ ἀποστῶ-
μεν Δέσποινα ἐκ σοῦ· σοὺς γὰρ δούλους σώ-
ζεις ἀεὶ, ἐκ παντοίων δεινῶν.

Ὁ Ν'. Καὶ ὁ κανὼν οὗ ἡ ἀκροστιχίς.

«Χάριν μοι δίδου, Ὅσιε Πάτερ. Γερασίμου».

ᾠδὴ α'. Ἦχος πλ. δ'. Ὑγρὰν διοδεύσας.

Χαράν κεκτημένος τὴν ἀληθῆ, πάσης
ἀθυμίας, καὶ μανίας τοῦ δυσμενοῦς,
Ἀρσένιε Πάτερ Θεοφόρε, τοὺς τῆ σῆ σκέπη
προστρέχοντας λύτρωσαι.

Λνέτειλας νέος ὥσπερ ἀστήρ, ἡμᾶς κα-
ταυγάζων, τῆ ὀσίᾳ σου βιοτιῆ· διό
τῶν παθῶν ἡμῶν τὸν ζόφον, ταῖς σαῖς πρε-
σβείαις ἀπέλασον Ὅσιε.

Ρεόντων ἀπέσχεες ὀλοσχερῶς· ἐντεῦ-
θεν φροντίδων, ἀπαλλάττεις ὀδυνη-
ρῶν, τὸν νοῦν τὴν ψυχὴν καὶ τὴν καρδίαν,
τῶν προσιόντων σοι Πάτερ Ἀρσένιε.

2

Ιάτρευσον Κόρη ὡς συμπαθῆς, τετραυματισμένην, τὴν καρδίαν μου χαλεπῶς, καὶ αἶτει μοι ἄφεσιν πταισμάτων, πρὸς τὸν Υἱόν σου πρεσβείαις τὸν εὐσπλαγχνον.

ᾠδὴ γ'. Οὐρανίας ἀψίδος.

Νοσημάτων ὡς πάλαι, πολυειδῶν Ὅσιε, πλείστους ἐλυτρώσω ἐντεύξει, τῇ πρὸς τὸν Κύριον, οὕτως ἀπάλλαξον, ἡμᾶς παθῶν ἀκαθάρτων, καὶ πάσης κακώσεως, Πάτερ Ἀρσένιε.

Μεγαλύνας ἐν βίῳ, τὸν τοῦ παντός Κύριον, εὐκλειαν μεγίστην ἐκτήσω, Πάτερ Ἀρσένιε· ὅθεν ἐκλύτρωσαι, ἡμᾶς μεγάλων κινδύνων, καὶ τῶν ἐπιθέσεων, τοῦ παναλάστορος.

Οθεράπων Κυρίου, καὶ ἀσκητῶν σύσκηνος, Ὅσιε Ἀρσένιε ταύτην, τὴν Μάνδραν φύλαττε, τῇ ἀντιλήψει σου, τὴν ἐν πολλῇ εὐλαβείᾳ, τοῖς σεπτοῖς λειψάνοις σου, Πάτερ προσπίπτουσαν.

Ινα σῶσῃ τὸν κόσμον, ὁ τοῦ παντός αἴτιος, σάρκα ἐξ ἀγνῶν σου αἱμάτων, Κόρη προσεῖληφεν· ὅθεν θεράπευσον, τὸ ἀσθενές μου σαρκίον, καὶ τὸν νοῦν μου λάμπρυνον, φέγγει τῆς χάριτος.

Διάσωσον ταῖς σαῖς πρεσβείαις Ἀρσένιε θεοφόρε, ἀπὸ πάσης ἐπιφορᾶς καὶ κακώσεως, τοὺς τῇ θερμῇ σου προστρέχοντας προστασίᾳ.

Ἐπίβλεψον ἐν εὐμενεῖα...

Αἴτησις καὶ τὸ Κάθισμα.

Ἦχος β'. Πρεσβεία θερμῆ.

Χριστὸν ἐκτενῶς, ἰκέτευε Ἀρσένιε, δίδοναι ἡμῖν, πταισμάτων τὴν συγχώρησιν, καὶ παθῶν τὴν ἴασιν, καὶ ὑγίαν ψυχῆς τε καὶ σώματος, καὶ πολιτείας σεμνῆς προκοπὴν, ὡς ἂν θείας δόξης ἐπιτύχωμεν.

ᾠδὴ δ'. Εἰσακήκοα Κύριε.

Δωρεαῖς θεοῦ Πνεύματος, καταλαμπρυνόμενος Πάτερ Ὅσιε, δωρεὰν ἡμᾶς οἰκτείρησον, καὶ τῆς συνεχούσης ρῦσαι θλίψεως.

Ισχὺν θεϊάν Ἀρσένιε, τῇ ἐξασθενού-
ση ψυχῇ μου αἰτησαι, ὡς ἂν πάσης
περιγίνωμαι, πλάνης καὶ ἀπάτης τοῦ ἀλά-
στορος.

Δαιμονῶντας ὡς ἔσωσας, ἐκ τῆς δυνα-
στείας τοῦ πολεμήτορος, οὕτω λύ-
τρωσαι Ἀρσένιε, καὶ ἡμᾶς τῶν τούτου ἐπι-
θέσεων.

Θεοτοκίον.

Ορος θεῖον καὶ σύσκιον, ὄφθης Θεο-
τόκε πλουσίαις χάρισιν, ἐξ οὗ κόσμῳ
ἐπεδήμησεν, ὁ Σωτὴρ καὶ ἔσωσε τὸν ἄνθρω-
πον.

ᾠδὴ ε΄. Φώτισον ἡμᾶς.

Υψωσον ἡμῶν, τὴν καρδίαν Πάτερ Ὁ-
σιε, πρὸς ἀγάπην τὴν τελείαν τοῦ
Χριστοῦ, ἐν εἰρήνῃ κυβερνῶν ἡμᾶς Ἀρσέ-
νιε.

Ομβροὶς μυστικοῖς, πρεσβειῶν σου
πρὸς τὸν Κύριον, ἐναπόσβεσον τὴν
φλόγα τῶν παθῶν, τὴν συντήκουσαν ἡμᾶς
Πάτερ Ἀρσένιε.

Σύντριπον σοφέ, τοῦ ἐχθροῦ τὰ μηχαν-
νήματα, ἀβλαβῆ· ἐκ τῆς αὐτοῦ ἐπι-
βουλῆς, διασώζων τὴν Μονὴν ταύτην δεόμε-
θα.

Θεοτοκίον.

Ιθυνον ἡμᾶς, πρὸς ζωὴν Παρθένε
κρείττονα, ἐναπειργουσα ἐχθροῦ τὰς
προσβολάς, καὶ παρέχουσα εἰρήνην ταῖς ψυ-
χαῖς ἡμῶν.

ᾠδὴ στ΄. Τὴν δέησιν.

Εδέξω, παρὰ Θεοῦ Ἀρσένιε, τῶν θαυ-
μάτων τὴν σωτήριον χάριν· ὄθεν ἰά-
σαι ψυχῶν καὶ σωμάτων, τὰ ἀρρωστήματα
πάντα ἐκάστοτε, ἐξ ὧν με τήρει ἀσινῆ, τὸν
προσφεύγοντα Πάτερ τῇ σκέπῃ σου.

Παθῶν μου, τὴν χαλεπὴν τρικυμίαν,
τῇ γαλήνῃ τῆς θερμῆς σου πρε-
σβείας, εἰς ἡρεμίαν μετάβαλε Πάτερ, καὶ
πρὸς λιμένα τοῦ θεοῦ θελήματος, ὀδήγησόν
με ἀσφαλῶς, παρρησίαν ὡς ἔχων πρὸς Κύ-
ριον.

Λγίων, ἠριθμημένος χορεία, ὡς ἅγιος
διανύσας τὸν βίον, ἀγιασμὸν καὶ χα-

ρὰν καὶ εἰρήνην, ταύτη τῇ Μάνδρᾳ ἐξαίτει
Ἄρσένιε, τῇ ὡσπερ θεῖον θησαυρόν, κεκτη-
μένα τὰ θεῖά σου λείψανα.

Θεοτοκίον.

Τὸν πάντων, Δημιουργὸν καὶ Σωτῆρα,
ἐκ γαστρὸς σου τῆς ἀχράντου τε-
κούσα, σώσον με Κόρη ἐχθροῦ τῆς μανίας,
καὶ τείχισόν με τῷ φόβῳ τοῦ Κτίσαντος, ἵνα
βαδίσω ἀκλινῶς, τὴν ὁδὸν τοῦ ἁγίου θελή-
ματος.

Διάσωσον ταῖς σαῖς πρεσβείαις Ἄρ-
σένιε Θεοφόρε, ἀπὸ πάσης ἐπιφορᾶς
καὶ κακώσεως, τοὺς τῇ θερμῇ σου προστρέ-
χοντας προστασία.

Ἄχραντε ἢ διὰ λόγου τὸν Λόγον...

Αἴτησις καὶ τὸ Κοντάκιον.

Ἦχος β'. Τοῖς τῶν αἱμάτων σου.

Τῆ σῆ ἀσκήσει δοξάσας τὸν Κύριον,
τῆς παρ' αὐτοῦ θείας δόξης ἡξιώσαι·
διὸ ἀδοξίας ἀπάλλαξον, φθοροποιῶν παθη-
μάτων καὶ θλίψεων, ἡμᾶς θεοφόρε Ἄρσένιε.

Προκείμενον.

Τίμιος ἐναντίον Κυρίου ὁ θάνατος τοῦ Ὁσίου
αὐτοῦ.

Στίχ. Μακάριος ἀνὴρ ὁ φοβούμενος τὸν Κύ-
ριον...

Εὐαγγέλιον.

Ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον.

Εἶπεν ὁ Κύριος τοῖς ἑαυτοῦ Μαθηταῖς·
Πάντα μοι παρεδόθη ὑπὸ τοῦ Πατρὸς
μου· καὶ οὐδεὶς ἐπιγινώσκει τὸν Υἱόν, εἰμὴ
ὁ Πατήρ· οὐδὲ τὸν Πατέρα τις ἐπιγινώσκει,
εἰμὴ ὁ Υἱός, καὶ ὃ ἐὰν βούληται ὁ Υἱὸς ἀπο-
καλύψαι. Δεῦτε πρὸς με πάντες οἱ κοπιῶντες
καὶ πεφορτισμένοι, κἀγὼ ἀναπαύσω ὑμᾶς.
Ἄρατε τὸν ζυγὸν μου ἐφ' ὑμᾶς, καὶ μάθετε
ἀπ' ἐμοῦ ὅτι πρᾶξός εἰμι, καὶ ταπεινὸς τῇ καρ-
δίᾳ, καὶ εὐρήσετε ἀνάπαυσιν ταῖς ψυχαῖς ὑ-
μῶν· ὁ γὰρ ζυγός μου χρηστός, καὶ τὸ φορ-
τίον μου ἑλαφρόν ἐστιν.

Δόξα. Ταῖς τοῦ σοῦ Ὁσίου...

Καὶ νῦν. Ταῖς τῆς Θεοτόκου...

Προσόμοιον.

Ἦχος πλ. β'. Ὁλην ἀποθέμενοι.

Στίχ. Ἐλέησόν με ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα ἔλεός
σου...

Λστρον ὡς νεόφωτον, ἐκ τῆς Ἐφῶς ἐκλάμπας, ἀρετῶν λαμπρότησι, καταυγάζεις ἅπαντας τοὺς τιμῶντάς σε· διὸ νῦν Ὅσιε, πάσης ἐπηρείας, τοῦ ἐχθροῦ τοῦ πολεμήτορος, καὶ πάσης θλίψεως, καὶ πολυειδῶν περιστάσεων, καὶ νόσων καὶ κακώσεων, ταῖς σαῖς ἰκεσίαις πρὸς Κύριον, φύλαττε ἀτρώτους, Ἀρσένιε θεράπον τοῦ Χριστοῦ, τοὺς τοῖς ἀγίοις λειψάνοις σου, εὐλαβῶς προσπίπτοντας.

Ὁ ἱερεύς. Σῶσον ὁ Θεὸς τὸν λαὸν σου...

ᾠδὴ ζ'. Οἱ ἐκ τῆς Ἰουδαίας.

Εν θερμῇ διανοίᾳ, προσελθοῦσαι γυναῖκες αἱ στεῖραι πρότερον, τοῖς θείοις σου λειψάνοις, ἐγένοντο μητέρες, ἐπὶ τέκνοις γηθόμεναι, τῇ ἀντιλήψει τῆς σφῆς, Ἀρσένιε τρισμάκαρ.

Ρυπτικῆ σου πρεσβείᾳ, τῆς ψυχῆς μου τοὺς μάλωπας ἀποκάθαρον, καὶ δίδου ἀφορμὰς μοι, γνησίας μετανοίας, ὡς θερμὸς ἀντιλήπτωρ μου, Ἀρσένιε ἱερέ, Ἀγγέλων συμπολιτα.

Γέρας κέκτηται θεῖον, ἡ Μονὴ Θεολόγου Πάτερ Ἀρσένιε, τὰ θεῖα λει-

ψανά σου, οἷς πίστει προσιοῦσα, θεῖαν χάριν κομίζεται, καὶ οὐρανίου χαρᾶς, πληροῦται ἁοράτως.

Θεοτοκίον.

Εφαπλώσασα Κόρη, ἐφ' ἡμᾶς τῆς σφῆς σκέπης χάριν τὴν ἄφθονον, ἀποστρεψον εἰς τέλος, ἐχθροῦ τοῦ βροτοκτόνου, ἀφ' ἡμῶν δόλον ἅπαντα, καὶ καθοδήγει ἡμᾶς, πρὸς τρίβον σωτηρίας.

ᾠδὴ η'. Τὸν Βασιλέα.

Ράβδω ἀγία, ἐπισκοπῆς σου τῆς θείας, ὥσπερ πρόβατα ὀδήγει ἡμᾶς Πάτερ, πρὸς ἀθανασίας, τοὺς μυστικούς λειμῶνας.

Λωθεν ἴδε, τοὺς εὐλαβῶς παρεστῶτας, τοῖς λειψάνοις σου καὶ δίδου τούτοις Πάτερ, τῆς σφῆς βοηθείας, τὰς δασιλεῖς ἐκφάνσεις.

Σκέπε ἀπαύστως, τῇ πατρικῇ ἀρωγῇ σου, ταύτην Ἁγίε Μονὴν τοῦ Θεολόγου, πίστει προσιοῦσαν, τοῖς θείοις σου λειψάνοις.

Θεοτοκίον.

Ιασαι Κόρη, τὴν ἀσθενοῦσαν ψυχὴν μου, καὶ παράσχου μοι δάκρυα μετανοίας, ἵνα σε δοξάζω τὴν Κεχαριτωμένην.

ᾠδὴ θ'. Κυρίως Θεοτόκον.

Μανίας πάσης ρύου, ἐχθρῶν ἀοράτων, καὶ ὄρατῶν θεοφόρε Ἀρσένιε, ταύτην τὴν ποιμνὴν ἐν πίστει σε μεγαλύνουσαν.

Οσίοις συγχορεύων, σὺν αὐτοῖς δυσώπει, ὑπὲρ ἡμῶν θεοφόρε Ἀρσένιε, τῶν ἀνυμνούντων τὰ θεῖά σου προτερήματα.

Υμῶν σὺν τοῖς Ἀγγέλοις, ἤδη ἐν ὑψίστοις, τὸν ἐν Τριάδι Θεὸν Πάτερ Ὅσιε, αἰεὶ δυσώπει σωθῆναι τοὺς σὲ γεραίροντας.

Θεοτοκίον.

Υμνοῦμέν σε Παρθένε, ὡς Θεοῦ Μητέρα, καὶ ἀσιγήτως τὸ Χαῖρε βοᾶμέν σοι· τῇ γὰρ πρεσβείᾳ σου Κόρη αἰεὶ σωζόμεθα.

Τὸ Ἄξιόν ἐστι καὶ τὰ μεγαλυνάρια.

Χαίροις τῶν Ὁσίων ὁ κοινωτός, διὰ πολιτείας, καὶ ἀσκήσεως ἱερᾶς· χαίροις Μοναζόντων, καὶ Ἱερέων κλέος, Καππαδοκίας δόξα, Πάτερ Ἀρσένιε.

Πόνους ἐναρέτου Πάτερ ζωῆς, σεαυτὸν καθάρας, φρονημάτων τῶν γεηρῶν, ἐκ Θεοῦ ἐδέξω, τὴν χάριν τῶν θαυμάτων, Ἀρσένιε ἐκφαίνων, πᾶσι τὰ κρείττονα.

Πάθη ἐθεράπευσας χαλεπά, καὶ δαιμόνων Πάτερ, ἐταπείνωσας τὴν ἰσχύν, ὧν τῆς ἐπηρείας, ἀτρώτους ἡμᾶς τήρει, ὡς ἔχων παρρησίαν, Χριστῷ Ἀρσένιε.

Χαίρων τὸν ἀγῶνα τῆς ἀρετῆς, ὑψηλθες θεόφρον, οὐρανόφρονι λογισμῷ, καὶ τῆς ἀπαθείας, τὰς χάριτας ἐδρέψω, Ἀγγέλων συμπολιτα, Πάτερ Ἀρσένιε.

Φύλαττε καὶ σκέπε πάσης ὀργῆς, τὴν τοῦ Ἰωάννου, Θεολόγου θείαν Μονήν, πίστει προσκυνοῦσαν, τὰ λείψανά σου Πάτερ, καὶ ἐπιβοωμένην τὴν προστασίαν σου.

Λ ίδου εὐλογίαν τὴν πατρικὴν, καὶ ἔν-
θεον ζῆλον, πρὸς ἀγῶνας πνευματι-
κούς, τῇ χορείᾳ Πάτερ, Μοναζουσῶν καὶ
ταύτας, Ἄρσενιε παγίδων ρύου τοῦ ὄφεως.

Πᾶσαι τῶν Ἀγγέλων αἱ στρατιαί...
Τὸ τρισάγιον, τὰ συνήθη τροπάρια, ἔκτενης
καὶ ἀπόλυσις, μεθ' ἣν τὸ ἔξης:
Ἦχος β'. Ὅτε ἐκ τοῦ ξύλου...

Π ἄντας τοὺς προσπίπτοντας πιστῶς,
τῇ σορῶ τῶν θείων λειψάνων, τῶν
σῶν Ἄρσενιε, πάσης περιστάσεως, ρῦσαι
καὶ θλίψεως, καὶ σκανδάλων ἀλώβητον,
ταύτην διατήρει, τὴν Μονὴν δεόμεθα, τῇ ἀν-
τιλήψει σου, αἶτει δὲ πταισμάτων τὴν λύσιν,
καὶ ἀπαλλαγὴν πάσης νόσου, τοῖς τὰς ἀρε-
τάς σου μακαρίζουσι.

Δέσποινα πρόσδεξαι...
Τὴν πᾶσαν ἐλπίδα μου...

Δίστιχον

Ἄρσενιε δέησιν πρόσδεξαι τὴν δε
Καὶ δίδου τὴν Χάριν σου τῷ Γερασίμῳ.

Ἦχος Γ'. Θείας πίστεως.

Βίον ἔνθεον, καλῶς ἀνύσας, σκεῦος
τίμιον τοῦ Παρακλήτου, ἀνεδείχθης
θεοφόρε Ἀρσένιε, καὶ τῶν θαυμάτων τὴν
χάριν δεξάμενος, πᾶσι παρέχεις ταχεῖαν
βοήθειαν, Πάτερ Ὅσιε Χριστὸν τὸν Θεὸν ἱ-
κέτευε, δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

ΚΟΝΤΆΚΙΟΝ

Ἦχος Δ'. Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Καπαδοκίας τὸ νεόφυτον ἄνθος, καὶ
ἀρετῶν τὸ πολυτίμητον σκεῦος, ὁ ἱε-
ρὸς Ἀρσένιος ὑμνεῖσθω μοι· οὗτος γὰρ ὡς
ἄγγελος, ἐν σαρκὶ βιοτεύσας, σύσκηνος ἐ-
γένετο, τῶν Ἀγίων ἀπάντων, μεθ' ὧν πρε-
σβεύει πάντοτε Χριστῷ, ἡμῖν δίδόναι, παι-
σμάτων συγχώρησιν.